

ПРИЗИВ

студентско-ученически бюлетин, година I, бр.3, ноември 2008г.
издава: Студентско-ученическо движение „Призив за образование”

**ДА РАЗБИЕМ
ОКОВИТЕ НА
АПАТИЯТА!**

**УЧАЩИТЕ СЕ
ИМАТ ПРАВО
НА СВОЯ
ОРГАНИЗАЦИЯ!**

Съдържание на бр.3:

Акцията на 5 ноември: „ГОРЕ ГЛАВИТЕ! ЗА НАС ЩЕ Е ПОБЕДАТА” (стр.2)

Да се учим от техния пример (стр.3-4)

Писмо на СРОКСОС до Бойко Борисов относно положението в Студентски град (стр.4-5)

Живот в конюшни и робски труд за български студенти (стр.5)

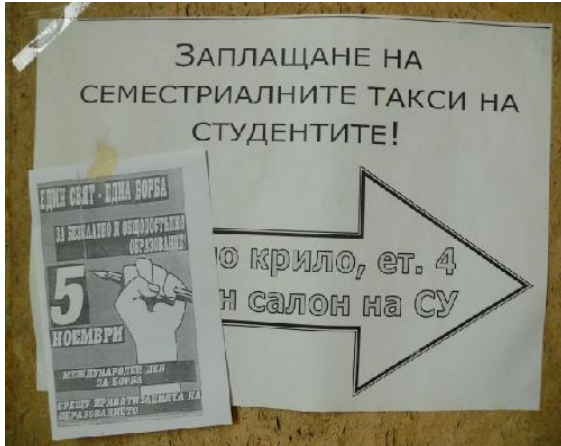
Реформа „Сатър” се задейства...(стр.6-8)

Студентски и ученически борби на Балканите (стр.8-9)

Писмо до ПРИЗИВ от студентка от ВТУ (стр.10)

Остави ги – глупаци (стр.10-11)

Акцията на 5 ноември: „ГОРЕ ГЛАВИТЕ! ЗА НАС ЩЕ Е ПОБЕДАТА!”

На 5 ноември „ПРИЗИВ” организира акция в СУ „Климент Охридски” и в УАСГ по случай Международния ден за борба срещу приватизацията на образованието (освен в България 5 ноември бе отбелязан в още над 20 страни по света, сред които: Англия, Германия, Франция, Испания, Аржентина, Хърватска, Либерия, САЩ, Канада, Бангладеш, Австралия, Ирландия и др.). На студентите от двата университета бяха раздадени 2000 листовки. Те имаха за цел запознаят нашите колеги със значението на този Ден, да сигнализират за

продължаващата приватизация на българските висши учебни заведения (особено що се отнася до очакваното рязко увеличение на таксите след въвеждането на т.нар. студентско кредитиране) и да призват за организиране на учащите се в защита на тяхното право на безплатно, общодостъпно и качествено образование. Нашите призиви за борба, нашият транспарант (ЕДИН СВЯТ – ЕДНА БОРБА: ЗА БЕЗПЛАТНО И ОБЩОДОСТЪПНО ОБРАЗОВАНИЕ), нашите листовки предизвикаха в мнозинството случаи положителни реакции от страна на студентите – това беше и най-голямата награда за усилията, които бяхме хвърлили по подготовката на тази акция.

Благодарим на всички, които участваха в кампанията по случай 5 ноември и особено на приятелите от екипа на Индимедия.

5 ноември мина. Да се готвим за следващите акции.

Да живее 5 ноември!

Да живее студентството!

 Междувременно, няколко дни по-рано, Съветът на ректорите излезе със скандални антистудентски предложения към българската държава, сред които искането държавните ВУЗ-ове сами да определят таксите за обучение на студентите, като максималният размер да не може да надвишава този на издръжката на един курсист за съответната специалност, т.е. да не надвишава примерно 960 лв.(!); друго искане е да се разреши платен прием за бакалаври в държавните университети, т.е. без изпит, но срещу солидна сума с явна тенденция да се премине изцяло към платен прием...Тези искания на „тогите” показаха колко навременна е била нашата акция – приватизацията на образованието тепърва започва, борбата на студентите срещу приватизацията – също.

Да се учим от техния пример

Къде сме ние, учащите се, в съвременните български медии? – ето въпрос, чийто отговор си заслужава да дадем. Отговорим ли прямо, следва да признаем, че образът на студента, ученика, учения, учителя в това пространство не е сред „котиращите се”. В общата картина на телевизия, радио, интернет, вестници и списания (включително и в едно лъскаво, „безплатно”, но пренатъпкано с реклами студентско списание) се възхвалява една непогрешимо разпознаваема линия на представата за днешната българска младеж. Според тях ти цениш: мързела, омразата към ученето в училище и в университета; затова пък от вас, момчета, се очаква да пиете, а вие, момичета, следва да приемате „лекото” поведение за житейска философия. Твърди се още, че да се вълнуваш от проблемите на образованието и младежта „не е модерно”, а е „модерно” и „оборотно” да се интересуваш само от себе си и донякъде от най-близките ти роднини и приятели...

Според нас обаче в така обрисувания пейзаж се „отразява” не толкова действителността, колкото се проектират желаните бъдещи модели на поведение. На нашето поколение се отрежда такава роля, приемем ли я, сме добрите, желаните партньори, динамични, гъвкави, „модерни” и „европейски” млади хора. Отхвърлим ли я, сме немодерни, невдяващи, неприспособими и проблемни хора.

При тази обстановка ние желаем да посочим достойни и стойностни примери за подражание, в които герои са именно младите хора в България днес. Това са образи, които без да присъстват в сегашното медийно пространство, будят нашето възхищение. В своята дейност активисти на „ПРИЗИВ” нерядко попадат на такива примери, намираме ги достойни за следване и затова ще разкажем с по няколко думи за тях.

Подкрепа не на думи, а на дело Случайно се свързахме с един прекъснал студент и настоящ работник. Без да ни познава лично, но научавайки за нашите идеи, той отпечатва безвъзмездно десетки копия от бр.1 и 2 от бюлетина на „ПРИЗИВ”, рискувайки да загуби работното си място. Благодарение на неговата подкрепа още десетки студенти и ученици ще могат да се запознаят с нашите възгледи, а стига да се решат – и да участват в борбата за безплатно и общодостъпно образование.

Парите от личната издръжка – в помощ за „ПРИЗИВ” Както е известно, нашият бюлетин се издава не с пари от реклами, меценати и програми на ЕС, а с доброволно събираните пари на участниците в „ПРИЗИВ” и на нашите съмишленици. На молбата ни за събиране на средства за бюлетина се отзова наш колега, учещ и работещ в Германия. Той не се е поколебал да ни изпрати сума, възлизаща, примерно, на седмичната му издръжка там, за целите на студентско-ученическото движение у нас. Оттогава мина повече от месец, но постъпката му остава забележителна – във вълчето време, в което живеем, се намират и Хора като него.

По смелостта му ще го познаеш Активист на „ПРИЗИВ” пострада сериозно при опита си да защити възрастен човек от побоя на една развилняла се мутра. Студентът, без да има кой знае какви физически дадености, има смелостта и достойнството да се намеси. Неговата намеса, като най-близък очевидец, прекратява тази варварска сцена на насилие. Горди сме, че в нашите редици имаме хора, които са готови да рискуват личния си комфорт и здравето си, за да се притекат на помощ на един беззащитен възрастен човек.

Те избраха истината пред облагите През лятото стана широко известен случаят с двама наши колеги от Журналистическия факултет на СУ, които публично отказаха да приемат стипендиите на вестник „Труд”. Те се отказаха, защото са против този вестник да си прави реклама за тяхна сметка. Единият студент въобще е отказал да вземе

пари, а другият ги е дарил за студентското сдружение „Цензура” и за нуждите на Университетската библиотека. В коментарите по този случай някои съжеляваха младите журналисти, че сега няма да могат да си намерят работа, тъй като да имаш собствено мнение е нещо неприложимо в условията на сегашното българско медийно пространство. Но това е достойното поведение – когато истината се поставя над облагите, с които и днес се купуват съвестта и умовете на перспективните интелегенти.

Дава пример, докато работи На доброволни начала в дом за сираци работи наш колега, завършил педагогика в СУ (за него ние имаме специален материал – „Пример за подражание”, който можете да прочетете на нашия сайт) – очевидно е, че не са изчезнали хората, които считат за свой дълг да правят добро...

Ваканция в спасяване на бедстващи Това лято десетки румънски студенти можеха да бъдат видяни не по черноморските курорти и дискотеки. Те са от Румънския студентски съвет и за пореден път се включват в спасителна акция – този път през август, в помощ на пострадалите от наводненията в Северна Румъния. Радостно е да знаем за тези колеги, които вместо да са обсебени от развлечения и службогонство, считат за свой дълг да помагат на своя народ.

Ключица или силата на правотата Ученик успя да осъди община Пазарджик за това, че в началото на 2008г. е счупил ключица, след като е паднал на леда на непочистената централна пешеходна улица в града – оказва се, че в България да си защитаваш правата не е невъзможно, нужно е само да имаш желание за това и да си убеден в своята правота.

За тези примери искахме да разкажем и да призовем: ДА СЕ УЧИМ ОТ ТЕХНИЯ ПРИМЕР!

В заключение може да добавим само едно: докато има примери на такива смели, достойни, безкористни младежи като гореизброените, у нас ще я има надеждата, че оковите на апатията ще бъдат разбити, че организацията на учащите ще се създаде, че ще си върнем безплатното, качествено и общодостъпно образование.

Писмо на СРОКСОС до Бойко Борисов относно положението в Студентски град

Колегите от СРОКСОС (Сдружение за развитие и обществен контрол на студентските общежития и столове) изпратиха писмо до кмета на София Бойко Борисов, сигнализирайки за многобройните проблеми на Студентски град. В писмото се казва следното:

„...Бихме искали да ви запознаем лично или чрез ваши представители с изготвения от нас доклад за Студентски град.

Нашите основни виждания са, че:

- университетите не могат, не искат и не знаят как да стопанисват общежитията си;
- има множество нарушения при администриране и управление на общежитията;
- финансови нарушения с наеми и депозити;
- незачитане на нормативната уредба при настаняване – допускане на дискриминация, настаняване на външни хора;
- корупция при ремонтни дейности, извършвани от външни фирми;
- неправомерно отдаване, наемане и отчитане на консумативите на външни наематели;
- непрозрачно назначаване на персонал, който не е от специалисти в обществената сфера;

- използване на сградния фонд не за обществени цели, а за частни интереси;
- липса на легитимно студентско представителство (наличните бивши студентски „лидери” са генератори на неправомерни действия)...”.

Към това нашите колеги са добавили на своя блог следния коментар: „Интересен ще бъде отговора и визията на общината за безобразията по нейна вина в студентски град и пасивната позиция на академичните ръководства.

Някога Б. Борисов бе споменал, че е обявил мораториум върху строителството в Студентски град. Интересно дали ако го нямаше този „мораториум”, щяха да се взривяват студентските блокове и да се градят МОЛ-ове, казина, долнопробни кръчми, както и по-горнопробни заведения със затъмнени горни етажи и еротични танцьорки.

Всъщност това едва ли би станало, тъй като в Студентски град трябва да има работна ръка – евтин персонал от танцьорки, сервитьорки, студенти-хамали, студенти-строителни работници и все такива „висококвалифицирани” дейности.

Трябва да бъде обявен най-вече мораториум на морала в Студентски град, а и във всяко академично градче в България, защото това, което става тук е изцяло анти-учебна и анти-научна атмосфера в разрез със смешните изказвания на министър-председателя за приоритет на образованието.”

„ПРИЗИВ” ще ви информира своевременно в случай, че кметът се е престрашил да отговори на това писмо.

Живот в конюшни и робски труд за български студенти

И през лятото на 2008г. продължиха униженията и подигравките с българските студенти, решили да изкарат пари зад граница. Група от 400 ягодоберачи-студенти е била жестоко измамена от шотландски работодатели и от български посреднически фирми. Когато пристигнали в Шотландия, те научили, че нямат нито работни визи, нито трудов договор; осигурени били едва три тоалетни за над 500 души; помещенията в които живеели по думите на студентите приличали на „конюшни”; при това за тези отврателни условия работодателите имали наглостта да удържат от надниците – от обещаните 5.52 паунда за час работа студентите получавали 4.20 паунда поради удръжки за квартира и други „екстри”. За разлика от многото други подобни случаи българските студенти този път не преклонили глава, а вдигнали стачка срещу лошите условия на труд. Но на шотландските „благодетели” не им трябват работници с достойнство, а безгласни роби. Стачката ги накарала вместо да изпълнят справедливите искания на студентите, да ги изгонят, като им платили едва 40 паунда за двете седмици робски труд и унижения. Не стига това, ами мошениците от фирмата-посредник, вместо да възстановят разходите на измамените студенти, ги накарала да платят за автобусите за връщане в България.

Така се отнасят днес с българските студенти – като с нищожества. Но за нас нищожествата са тези, които допускат подобни неща да се случват – от шотландските работодатели и българските посредници до правителствата на двете страни. Поздравяваме студентите, които са имали смелостта да се вдигнат на борба и призоваваме останалите наши съграждани – студенти или не – да последват техния пример, в случай, че са се озовали в сходна ситуация.

Реформа „Сатър” се задейства...

Реформата „Сатър”, за която ние алармирахме още преди една година, зловещо се задейства. Под натиска на Световната банка и в интерес на местни олигархични интереси (особено що се отнася до стремежа към апетитни имоти) правителството извърши нова атака срещу устоите на българското училищно образование:

- Между 300 и 350 училища бяха закрити в цялата страна;
- закриването им беше последвано от разпродаването на тяхното имущество и на земята под тях;
- затварянето на училищата доведе до съкращаването на между 3000 и 5000 учители, а също и на уволняването или принудителното пенсиониране на десетки директори – това беше отмъщението на българската държава за безпрецедентната 40-дневна учителска стачка от есента на 2007г.;
- пострадаха и учениците – 14 000 от тях останаха без възможност да продължат да се учат.

Излишно е да казваме, че учителските синдикати и училищните парламенти не направиха НИЩО, за да попречат на МОН да осъществи своята пъклена програма.

Трябва да се отбележи обаче, че въпреки бездействието на учителските и ученически казионни организации, не всички училища преклониха глава пред МОН – някои от тях излязоха на протести против закриването си, други излязоха в защита на своите директори, бяха подадени жалби в съда против закриванията, уволненията и принудителните пенсионираня (например в софийската 9-та Френска езикова гимназия се проведеха ред ученически протести в защита на принудително пенсионираната от МОН директорка на училището П.Малинска – виж снимката).

Някои училища пък продължиха учебния процес, въпреки официалния си статут на „закрити”, издържайки се с пари на родителите на учениците.

„ПРИЗИВ” участва в кампанията по спасяването на две софийски училища – професионални гимназии:

В помощ на Софийска техническа гимназия

„ПРИЗИВ” научи, че едно от училищата, което е заплашено със закриване, е Софийска техническа гимназия – СТГ (бившият „Образцов механотехникум”) – най-старото техническо училище на Балканите, с 125-годишна история. Как се стига до тук? Допреди 10-ина години това е едно от най-престижните училища в София, даващо професионално образование и перспектива за бъдещо развитие на възпитаниците си. Но оттогава-насам гимназията постепенно се превръща в неатрактивна, в място, където могат да „добутат” средното си образование неуспелите другаде ученици. Закриват се паралелки – от 32 преди 7-8 години, през 2008г. те са вече 7. Към днешна дата гимназията е в окаяно състояние, изправена пред фалит (колкото и смешно да звучи, това е „диагнозата” на МОН за изпадналите във финансови трудности училища) и със съвсем малко на брой ученици. В началото на 2008г. МОН решава да закрие училището поради липсата на интерес към него и лошото му финансово състояние. За учебната 2008/2009 година не е обявен прием за

нито една специалност в СТГ, а съдбата на училището е да бъде присъединено към ПГМЕ „Н. Й. Вапцаров” с цел „оптимизиране на мрежата на професионалните училища в София”. Всъщност скритата цел обаче е да се заграби имотът и сградата на СТГ, намиращи се на изключително апетитно място – на кръстовището на бул. „Ал.Стамболийски” и ул. „Опълченска”, срещу софийския Мол. Учителите, родителите и учениците са се опълчили на МОН. В писмото си до Комисията по образование към Народното събрание учителите основателно задават въпроси: *„Каква е стратегията на МОН за развитие на професионалното образование и какви професионални кадри са необходими на България? Трябва ли след години да отчетем грешка и да търсим от чужбина така необходимите ни специалисти? Какви интереси обслужва закриването на СТГ? Каква България искаме – обслужваща Европа или развиваща се индустриална страна?”*

Благодарение на своята активност учители, родители и ученици все пак са успели да извоюват прием и за учебната 2008/2009 г.; предвиждало се е и вливане на ПГМ „Акад. Ив. П. Бардин” в СТГ (за положението в ПГМ – четете по-надолу). „ПРИЗИВ” се включи в кампанията в защита на СТГ с разлепяне на официално издадения плакат, обявяващ прием за ученици след 7. и 8. клас. В края на юни – началото на юли дейци на „ПРИЗИВ” залепиха десетки плакати в София. За жалост, самата СТГ направи твърде малко за тази спасителна акция и по непотвърдена информация в гимназията са изявили желание да се запишат едва 10 ученика (при необходими за сформирани на паралелка – 18 ученика).

По-подробен материал за положението в СТГ може да прочетете на нашия сайт под заглавие „Какво се случва в СТГ” .

Посещение в Професионална гимназия по металургия “Акад. Ив. П. Бардин”

На 24 септември 2008г. представители на „ПРИЗИВ” посетиха ПГМ „Акад. Ив. П. Бардин”, разтревожени от слухове, че е взето решение училището да бъде закрито, а учениците – преместени да учат в Софийска техническа гимназия (СТГ). Училището, намиращо се в кв.Ботунец, е със западна двор и лошо поддържана сграда (такова е междувпрочем цялостното състояние на този работнически квартал). Личи си, че МОН не е полагало особени усилия за неговото запазване – явно пари се отпускат само за поддържане материалната база на т.нар „елитни училища”, предоставящи на Запада безвъзмездно „мозъците” на интелигентите български ученици. В ПГМ се учат 120 деца, предимно от ромски и от турски произход, социално-слаби. По думите на директора на училището, децата са категорични, че ако бъде закрито училището им, те няма да отидат да учат в СТГ (намираща се на около 3 часа път от Ботунец). А това означава още стотици деца, оставени на улицата без образование, без работа, с една дума – без бъдеще, които, вместо да станат квалифицирани работници-металурзи, най-вероятно ще попаднат в криминалния контингент (дали атаката срещу ПГМ не е освен всичко друго и част от атаката срещу МК „Кремиковци”?).

Ръководството на ПГМ обаче не е капитулирало и обжалва „присъдата” на МОН. Янка Такева, председател на учителския синдикат, явно нищо не е направила за спасяването на училището. Ако беше, щеше да спомене за това в някое от многобройните си интервюта, дадени от нея през лятото на 2008г., а не да констатира колко училища ще бъдат закрити, колко учители ще бъдат съкратени и как нейният велик синдикат организира програма „Оптимист” – курсове за преквалификация на „излишни” учители.

Посещението на „ПРИЗИВ” в един от най-бедните квартали на София разкрива как действа на дело иницираната от Световната банка (СБ) реформа „Сатър” за по-нататъшно

разрушаване на българското образование. Мафията в образованието и науката, известна още като МОН, активно работи по изпълнението на предписаните от СБ директиви и това прави все по-необходимо организирането на учащите се и на техните учители и преподаватели в нови независими, истински организации в защита на жизнените им интереси, в защита на правото им на безплатно и общодостъпно образование, в защита на правото им на труд и достоен живот.

/Забележка: по последни непотвърдени данни ПГМ е спечелила делото срещу МОН на първа инстанция./

Някои въпроси и изводи във връзка с отношението на МОН към професионалното училищно образование в България

След всичко гореописано остава да се запитаме: Каква е стратегията на МОН за развитие на професионалното образование в България? Отговорът е във фактите: постоянна редукция на професионалните училища, безучастност и безотговорност към проблемите им, липса на заинтересованост към бъдещите перспективи. С въвеждането на делегираните бюджети техническите училища са финансово осакатени, най-малкото заради скъпо струващата поддръжка на материалната им база и, принудени да се издържат както могат – чрез отдаване под наем на помещения, чрез дарения, с въвеждането на редица икономии и т.н. Те са поставени в ситуация на постоянна битка за оцеляване едно срещу друго, кое ще се окаже „по-достойно” от останалите, за да се задържи поне още една година.

На фона на тези факти си спомняме и препоръките на Световната банка (СБ) за оптимизиране на средното образование у нас – с цел да се повиши ефективността на инвестициите от бюджета се предлага подобряване на професионалното образование, като се закрийт всички професионални училища с прием на ученици преди 16 год. Посочва се и че професионалните училища са създадени за планова икономика и НЕ СЪОТВЕТСТВАТ НА СЕГАШНИТЕ НУЖДИ НА БИЗНЕСА.

Явно просветният ни министър приема препоръките на СБ като заповеди. От горепосочените препоръки става ясно, че стратегия за професионалното образование в България има – **ТО ТРЯБВА ДА БЪДЕ УНИЩОЖЕНО, А ЦЯЛАТА НИ ОБРАЗОВАТЕЛНА СИСТЕМА ДА СЕ НАСОЧИ КЪМ КРАТКОСРОЧНИТЕ НУЖДИ НА ПАЗАРА ЗА ПЕЧАЛБИ ТУК И СЕГА; БЪЛГАРИЯ НЯМА НУЖДА ОТ ПЛАНОВА ИКОНОМИКА И ПЕРСПЕКТИВИ В ДАЛНОВИДЕН ПЛАН, БЪЛГАРИЯ ИМА НУЖДА ОТ ОБСЛУЖВАЩ ПЕРСОНАЛ, ЗА ДА ЗАХРАНВА НУЖДИТЕ НА ПАЗАРА.** Това са черните перспективи пред образованието ни, начертани от СБ и послушно следвани от държавниците ни.

Студентски и ученически борби на Балканите

МАКЕДОНИЈА

Повече от 100 души отбелязаха през юни 40-годишнината от световното студентско протестно движение от 1968г. Те се събраха на протестен митинг-концерт на територията на Обществения университет „Кирил и Методий” в Скопие. Освен припомняне на събитията от 1968г., проявата е имала за цел да се обсъдят проблемите на

съвременните македонски студенти и на Македония въобще. В речите, адресирани към студентите, под мотото „**Ние сме реалисти и желаем невъзможното**” (един от лозунгите на френските студенти от 1968г.), се е изтъкнало, че незабавното студентско надигане е повече от необходимо – огромните студентски такси трябва да бъдат отменени, а университетът – върнат под контрола на студентите. Били са засегнати теми и от по-широк социален контекст: например, изразена е много силна анти-националистическа позиция; била е критикувана държавната политика относно НАТО и войната в Ирак, тъй като македонското правителство продължава да харчи голяма част от бюджета си не за просвета, а за военни цели.

ТУРЦИЯ

В бр.1 от пролетта на т.г., ПРИЗИВ събщи, че в края на декември 2007г. в Анкара е бил създаден Студентски съюз в Турция – Генч-Сен. 6 месеца по-късно турската държава е завела съдебно дело срещу организацията на студентите. На 10 юли в 6-ти наказателен трибунал на съда в Сиркечи, Истанбул се е състояло първото заседание по делото, започнато срещу Генч-Сен с цел неговата забрана. Членове на Генч-Сен от различни краища на Турция са се събрали пред сградата на съда и са протестирали срещу решението да се заличи техният младежки съюз. Чрез скандирания и песни те са заявили решимостта си да не отстъпват правото си на организиране в младежки съюз, какъвто е именно Генч-Сен. Други синдикални и профсъюзни организации като DISK и Limter-Is са подкрепили младите активисти, вземайки участие в протеста им. В прочетена декларация от името на Генч-Сен се изтъква, че студентският съюз е създаден, за да се бори с трудностите, които младите хора срещат в живота, включително и тези в образованието и че решенията на съда не са в състояние да променят тази воля. Борбата на съюза, създаден с активното участие на студенти от 40 университета в Турция, продължава.

РУМЪНИЯ

В началото на есента на 2008г. представители на студентски организации в Румъния заплашиха да организират обща стачка в началото на университетската година, ако не бъде разрешен навреме проблемът със стипендиите и общежитията, Според лидерите на студентските организации, само в Букурещ не достигат 40 000 места в общежитията. Другото искане на студентите е стипендиите да се изравнят с нивото на минималната работна заплата в страната.

ГЪРЦИЯ

През октомври-ноември 2008г. между 100 и 200 училища в Гърция бяха окупирани от стачкуващи ученици. Учениците се борят за по-добри условия на учене, те настояват за по-добри училищни сгради, лаборатории и гимнастически салони.

Писмо до ПРИЗИВ от студентка от ВТУ

Привет!

Зададохте ми въпрос: „Кое те накара да се присъединиш към нас, какво в идеите ни те привлече?“

Значи, „Призив“ се оказва отражение на това, което аз отдавна си мисля, че платеното образование е голяма пречка. Не съм си и представяла обаче, че ще се създаде такава организация, защото повечето учащи просто се примиряват, че трябва да плащат пари за обучението си. И понеже във форума на ШУ (където имах и сега продължавам да имам желание да уча) видях коментари на един ваш колега, които много ми допаднаха, видях под постовете му и линка priziv.org и влязох в сайта ви. Там открих същите идеи, които на мен ми бяха хрумвали много пъти. И най-вече „БЕЗПЛАТНО И ОБЩОДОСТЪПНО ОБРАЗОВАНИЕ“. И като видях това „Участвай и ти!“, вече бях почти решена да се включа. Но още се колебаех. Добре, обаче тогава бях кандидат-студентка и виждах как постоянно трябваше да плащам за изпити, документи, записвания и подобни. Това ми пречеше – плащам за тях за сметка на други неща! А аз съм от средностатистическо семейство и смятам, че щом на мен ми беше трудно да се справям с тези такси, какво остава за още по-бедни... А вие в сайта сте цитирали текст от Конституцията, че всеки има право на безплатно образование и сте писали, че това наше право е потъпкано, което си е съвсем вярно, за жалост! Тъй като сред вас намерих съмишленици, вече твърдо реших да се присъединя и това се осъществи. :)

Сега вече, откакто съм студентка, още по-силно се привързах към идеите на „Призив“ – студентският живот означава и по-високи разходи. Точно срещу това трябва да се борим всичките „призивци“!

Остави ги – глупаци

/Случка от нашата действителност/

Прибирам се вкъщи и от вратата нашите ме почват къде съм бил досега:

- Бях на сбирка на ПРИЗИВ, обсъждахме проблемите на образованието – как то да стане наистина безплатно, качествено и общодостъпно за всички. И как всички учащи се да се обединим около една идея, да се солидаризираме един с друг и да се научим да отстояваме правата си.

- Ти луд ли си?! К’ви права, к’во безплатно образование, и к’ва е тая солидарност! Къде ще ми ходиш да бунтуваш народа, да го караш да се бори за права. Човек за човека е вълк, а преклонена глава – сабя не я сече. Бъди единак, скатавай се и ще допълзиш до някоя службица. Освен това за какво ти е безплатно, че и качествено образование – да си видял някой с образование да е прокопсал – една чистачка в МОЛ-а взима повече от един професор, а пък ако заминеш на бригада, направо ще си баровец. Не ти трябва безплатни неща – те са некачествени. Любов, съвест, родолюбие – това са все измишльотини.

Ами ако след време, някой работодател разбере, че си изразявал своето мнение, вместо да изпълняваш к’вото ти кажат, и на всичкото отгоре караш останалите да искат повече – нали няма да те вземе на работа.

Забраняваме ти да ходиш в ПРИЗИВ.

На другия ден, се прибрах у нас на зиг-заг и хълцукайки обясних какво съм правил:

- Бях на детска д(р)искотека. Преди това се напихме в градинката, ама влязохме вътре. Не стоях много, щото ми бяха свършили цигарите. Навънка един съученик ми

предложи джойнт, ама преди да му отвърна, повърнах, след което се сбихме. После се разбягахме кой-откъде е, щото се появи един полицаи и току виж ме задържал, че съм се разбунтувал нещо...

- Браво! – плеснаха с ръце нашите. – Бяхме се уплашили, че пак си с ония глупаци от ПРИЗИВ да обсъждате как трябва да се възстановят спортните площадки в училищата и колко е хубаво да скиторите по баирите на чист въздух. Сега сме спокойни, че вече и ти си като другите – съвсем обикновен...

